

anser Socialdemokratiets ordførertale her fra talerstolen i dag som sådan en klar tilkendegivelse og et carte blanche til, at regeringen bare kan køre los med det her forslag, så har man ikke lyttet til den ordførertale, der blev holdt. Det er ikke det, der er situationen, og det tror jeg at de pågældende ordførere er ganske klar over.

Vi har bekymringer. Vi udtrykte forståelse for den frustration, som er kommet frem i hørings svarene, og har selvfølgelig tænkt os under udvalgsarbejdet at tage en række af dem op til nærmere efterprøvning.

Når det så handler om forråelse, så er synspunktet stadig væk, at selvfølgelig er det en risiko, og det er noget, vi må kigge nærmere på, men det er som sagt tidligere betryggende ved brugen af civile agenter, for det første at det generelle forbud ikke ophæves, og for det andet at der er så mange begrænsninger koblet til den model, der ligger nu, at jeg vil tro, at hvis politiet ikke kan anvise, at de begrænsninger er overholdt, vil de få problemer, når dommerne skal tage stilling til det.

Der er problemer. Fru Line Barfod taler om hemmeligholdelse, og at Socialdemokratiet skulle sige ja til det og forsvarerens aktindsigt og andet, men så har fru Line Barfod ikke lyttet til min ordførertale, hvor lige nøjagtig det blev nævnt som hovedproblemet i det her lovforslag for Socialdemokratiet. Vi mener, det er ret afgørende, at det er en dommer, som jeg sagde, der har fuld indsigt i, hvad det er for materiale, politiet mener at skulle tilbageholde, således at lovligheden af tilbageholdelsen af materialet kan blive bedømt fuldt og helt af en dommer. Man kan så efterfølgende overveje, om det er den pågældende dommer, som så også skal være med til domsforhandlingen.

Så vil jeg prøve at se, om det kunne lade sig gøre at give et svar på fru Anne Baastrups spørgsmål om beskyttelsen. Det er noget, som vi også har diskuteret, og vi har ikke tænkt os at springe over, hvor gærdet er lavest, men har tænkt os at efterforske det, for det er rigtigt, at det er et problem. Det, jeg synes, der er bestyrket ved det her forslag, er, at aktiviteten som sagt skal ske efter aftale med politiet, at det er politiet, der tager initiativ til den her civile agents aktivitet, og at der som sagt er så utrolig mange begrænsninger på det. Det er klart, at det rejser afgørende spørgsmål om beskyttelse. Vi er et lille land, men jeg mener, at det er så meget dæmmet ind, at vi godt kan sige ja til det på det foreliggende grundlag.

Per Dalgaard (DF):

Nye tider med nye meget kedelige kriminelle aktiviteter kræver nye værktøjer. Rockerkriminaliteten er sammen med anden mere eller mindre organiseret kriminalitet en svøbe for vores samfund. Derfor er det med tilfredshed, at Dansk Folkeparti erfarer, at denne lov ikke kun specifikt retter sig mod rockere, men også medtager anden form for organiseret kriminalitet.

Denne form for kriminalitet skal bekæmpes med alle midler, både de kendte og også det nye sæt værktøjer, som dette lovforslag lægger op til.

Dansk Folkeparti vil gerne være med til at stille disse værktøjer til rådighed for politiet. Også selv om vi stadig væk har den grundholdning, at vi ikke er særlig vilde med et overvågningssamfund, finder vi det desværre nødvendigt at åbne for de muligheder, som den her nye lov giver.

Den anonymitet, politiagenter får mulighed for, falder godt i tråd med Dansk Folkepartis ønske om beskyttelse af vidner i netop sager, hvor det kriminelle er af en særlig farlig karakter. Ligeledes har vi heller ingen problemer med den reduktion i aktindsigt, lovforslaget medfører, som igen vil beskytte vidner i dette betændte miljø, hvor ingen midler skyes for at holde folk fra udsagn, der kan fælde en kriminel.

Telefonaflytning og overvågning af internetkommunikation er også en nødvendighed i vores tid, idet netop rockere og anden organiseret kriminalitet er kendetegnet ved, at det er bagmænd, der styrer de kriminelle aktiviteter, og den eneste måde at få fat i dem på er bl.a. ved de her former for aflytning.

Kl. 13.55

Der er nogle ting, jeg egentlig godt kunne tænke mig at få afklaret under udvalgsarbejdet. Der står nogle grænser omkring 6 år. Det er egentlig ikke, fordi jeg vil have de her 6-års-regler udvidet i forbindelse med, hvornår man kan anvende agenter, men mere et spørgsmål af teknisk karakter: Hvorfor lige netop 6 år?

Den samme grænse står i forbindelse med aflytning af internetkommunikation. Der har jeg det samme problem som ved tidligere love i forbindelse med aflytning. Hvordan kan man vide, hvis man får lov til at foretage en aflytning, at den, man vil aflytte, har begået en kriminalitet, som netop giver 6 år? Det forstår jeg ikke helt, men det kan vi måske få afklaret.

Høringssvarene har været drøftet også lidt fra talerstolen, og de er jo ret interessante. Der har været nævnt præsidenten for Østre Lands-